

עת"א 51750/07/21 - רוני אליהו נגד שרות בתי הסוהר - מחלקת אסיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 51750-07-21 אליהו(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

מספר בקשה: 6

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג

רוני אליהו (אסיר)

העותר

נגד

משיבים

שרות בתי הסוהר - מחלקת אסיר

פסק דין

העותר, אסיר פלילי, מלין בעתירתו כנגד עיקול מלא של כל כספי הקנטינה שבחשבונו. למעשה, העתירה כוונה בעיקרה למרכז לגביית קנסות (להלן: "המרכז"), כשהבקשה היא להסתפק בעיקול של 80% מהכספים המופקדים בחשבונו. אין מחלוקת בין הצדדים באשר לסמכות המרכז להטלת העיקול, לאחר שהעותר לא שילם את כספי הפיצויים שהושתו עליו במסגרת התיק שבגיניו מרצה מאסר.

העותר, באמצעות ב"כ עו"ד רועי כהן, הסביר, כי סובל מסכרת ומחלות שונות, ועיקול כלל כספיו, אינם מאפשרים לו לרכוש מזון מיוחד וכרטיסי טלפון. עוד נטען, כי עקב מצבו הבריאותי אינו יכול לעבוד ולהשתכר בשכר עבודה המוגן ברובו מפני עיקול (הוראת סעיף לחוק הגנת שכר תשי"ח-1958). המשיב ביקש בכתב תשובתו למחוק את העתירה משמושא העתירה אינו מצוי בסמכותו אלא בסמכות המרכז לגביית קנסות, ולפיכך אינו מתאים כלל להליך של עת"א. במסגרת דיון בעתירה, הסבירה ב"כ המשיב בטיעוניה, כי החלטת המרכז לגביית קנסות באשר לגובה העיקול מתקבלת תוך התייעצות עם המשיב, ותוך מתן משקל להמלצתו המבוססת על בחינת מצבו של האסיר ונסיבותיו. משכך, מצאתי באופן חריג לדון בבקשת העותר. בהחלטתי התבקש המשיב לבחון בשנית את עמדתו והמלצתו להטלת עיקול מלא, תוך מתן דגש לנסיבותיו המורכבות ומצבו הרפואי (ראו החלטתי מיום הדיון) ומתוך הנחה, כי שינוי בהמלצת המשיב, ישליך גם על החלטות המרכז.

ביום 30.11.21, בהמשך להחלטתי, הגיש המשיב הודעת עדכון, בתמצית הובהר, כי לאחר בחינה נוספת, התברר כי הנוהל עליו התבססה ב"כ המשיב בטיעוניה, (נוהל 07-2008) אינו תקף, המשיב אינו צד בהליך הטלת העיקול, ולמעשה, כשמדובר באסיר חייב שאינו אסיר עבודה, פועל המרכז להטלת עיקול מלא על חשבונו ללא שיקול דעת (ראו הסברי הממונה על היעוץ המשפטי של המרכז המובאים בהודעת העדכון), על כן התבקשה מחיקת העתירה. ב"כ העותר, מתנגד לבקשה ומבקש לקיים דיון משלים.

בחנתי בשנית טיעוני הצדדים, כוונתי הייתה במסגרת הדיון הראשון לנסות לסייע לעותר, מתוך הנחה שלעמדת המשיב השפעה כלשהי על החלטת המרכז. משהובהרו הדברים, אין מקום לדיון נוסף בעתירה. סמכות הטלת עיקול נתונה כולה למרכז לגביית קנסות, אין מדובר בעניין הקשור להתנהלות המשיב והחלטותיו, ומשכך, אין לבית המשפט כל עילה או סמכות להתערב בהחלטות המרכז (בג"צ 6446/19 דולב נ' הוצל"פ). לפיכך, אני מורה על דחיית העתירה בהעדר סמכות עניינית.

עם זאת, נכון יהיה שהעותר יבחן בשנית את הצעת המשיב להכיר בו כאסיר נזקק.

מוצע לעותר לפנות למרכז לגביית קנסות, בבקשה לעיון חוזר, להציג את מצבו הרפואי וצורך חיוני לרכוש מוצרים משלימים מהקנטינה וכרטיסי טלפון.

בסיפא החלטתי הקודמת, הוריתי כי עד למתן החלטה משלימה בתיק, יוותרו מדי חודש, בחשבון העותר, 200 ₪ שימשו לקניית מוצרים חיוניים, מתגובת ב"כ העותר עולה שהחלטתי לא יושמה. יש ליישמה ולו בדיעבד, ולהציג החלטתי לפני המרכז.

ניתן היום, ג' טבת תשפ"ב, 07 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.